

మారుతి బంపర్ ప్రైజ్

పామర ప్రజలు ఒక్కసారిగా అదిరిపడ్డారు. జుట్టు కత్తిరించుకునే వాళ్ళకు, గడ్డం గీయించుకునేవాళ్ళకు ఒక మారుతీకారు బహుమతిగా వస్తుందా! అదికూడా రేట్లు కాస్తయినా పెంచకుండా, జుట్టు కత్తిరించుకుంటే ఒక కూపనూ, గడ్డం, గీయించుకుంటే ఒక కూపనూ, అంతే కాదు, గోళ్ళు కత్తిరించడం ఇత్యాది చిన్న చిన్న పనులకు కూడా కూపన్ను ఇస్తారట. మారుతీ బంపర్ ప్రైజ్ ఇవ్వడానికి రేట్లు ఒక రూపాయి పెంచినా, ఎవరికీ దాని గురించి, అంటే అసాధారణమైన బుద్ధి ఉన్నవాళ్ళకు, అందులో ఆశ్చర్యమేమీ కలగలేదు. అదే కదా వాళ్ళ ప్రత్యేకత! లేకుంటే వాళ్ళని బుద్ధి జీవులని ఎందుకు పిలవాలి? సామాన్యుల అభిప్రాయాలకి విభన్నమైన ఆలోచనా సరళి ఒకవేళ వీళ్ళకు సహజంగా ఉత్పన్నం కాకపోతే, వాళ్ళు అవి సృష్టించుకుంటారు. రహస్య పోలీస్ అని కానీ, బుద్ధి రాక్షస పోలీస్ అని గానీ, గూఢచారి పోలీస్ అని గానీ, ప్రజలు అర్థం చేసుకున్న ఒక విభాగం, అన్ని రాష్ట్రాలలో ఉంటుంది. ఈ విభాగంలో ఎక్కువ తెలివితేటలున్న వాళ్ళనే ఎన్నుకుంటారని జనాభిప్రాయం, కానీ దానికి ప్రత్యేకించి ఐక్యూటెస్ట్ ఏమీ నిర్వహించరు. అలాంటి టెస్టు అసలు అవసరమే లేదు. తెలివి తేటలు ఎక్కువున్న వాళ్ళని ఒక్కచూపులో పసిగట్టేయవచ్చు కదా! ఈ విధంగా రూపొందించబడిన బుద్ధిశక్తి విభాగం, ప్రజల అభిప్రాయాలకి భిన్నమైన ఎలక్షన్ ప్రవచనాలు చెయ్యడంలో ప్రసిద్ధి ఆర్జించడం మనందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఒక రాజకీయ పార్టీ అధికారంలో రెండు మూడు సంవత్సరాలు కొనసాగితే, ప్రజలు దానికి వ్యతిరేకంగా ఓటువేస్తారనే విషయం, రిక్షా వాళ్ళకీ, కూలీవాళ్ళకీ, కార్మికులకు మాత్రమే కాదు, బిక్షాందేహిలకు కూడా తెలుసు. కేవలం, తెలుసుకోవడమే కాదు. వాళ్ళకి అది ఖచ్చితంగా తెలుసుంటుంది. తాము చెప్పేది నిజం కాకపోతే, సగం మీసం తీసేస్తామని పందెం వేస్తారు. అటువంటి లఘుక్షవరానికి సిద్ధపడిన వాళ్ళని హేళన చేయాల్సిన ఆవసరం లేదు. ఎందుకంటే, వాళ్ళు వేసేది పెద్ద విషయానికి చిన్న పందెం. పురాణకాలంలో, జూదంలో ఒక ప్రతిపక్షనాయకుడు, తన భార్యనే పందెంగా పెట్టి ఓడిపోతే, ఆమెని అధికారపక్షానికి అప్పజెప్పడం మనందరికీ తెల్సినవిషయమే.

ఇంతకీ, చెప్పొచ్చేదేమిటంటే, సామాన్య జనాల అభిప్రాయానికి విరుద్ధంగానే పోలీసు శాఖకి చెందిన ఈ బుద్ధి విభాగం ఆలోచిస్తారని, మహాత్మాగాంధీ గారి మూడు కోతుల్లాంటి వాళ్ళేకదా, ఈ విభాగాన్ని అలంకరిస్తారు. వారు సరియైన రీతిలో చూడరు, వినరు,

మాట్లాడరు. యథారాజా, తథప్రజా అన్నట్లుంటే ఫరవాలేదు కనీ, ప్రభుత్వం తరపున ఆశావాదాన్ని మొత్తంగా కాంట్రాక్టు తీసుకునే వాళ్లేకదా వీళ్ళు! చెప్పాల్సిన విషయం నుంచి, కొంత పక్కదారి పట్టినట్టుందే, మారుతీ బంపర్ ప్రైజు గురించి అసాధారణ ప్రజలకు ఆశ్చర్యం కలగలేదనే విషయం గురించే కదా మనం చెప్పుకుంటున్నది. ఎందువల్ల ఆశ్చర్యం కలగలేదు? మారుతీ బంపర్ ప్రైజు ఇచ్చే ఆరునెలల లోపలే, ఆ బార్బర్ షాపు ఓనర్ కనీసం అయిదు లక్షలు అధిక లాభం సంపాదిస్తాడని వారభిప్రాయం. జుట్టు కత్తిరించు కోవడం అంటే, మగవాళ్ళు కానీ, మగపిల్లలు కానీ, కనీసం నెల కొకసారి చేయించుకునే కార్యక్రమమే కదా! అది బయట ఎక్కడికన్నా వెళ్ళి చేయించాలి. ఆ పని, ఈ షాపుకు వెళ్ళి చేయించుకుంటే అత్యంత అదృష్టవంతుడైన ఒకడికి ఎంత పెద్ద బహుమతి లభిస్తుంది!

హైదరాబాదు, సికిందరాబాదు వాటి చుట్టుపక్కల ఉన్న స్థలాలన్ని కలిపి మెగాసిటీ తయారవుతుందనే వార్త. “పులి వస్తోంది, పులి వస్తోంది” అనే అరుపుల్లాగే వినీ, వినీ విసుగెత్తిన ప్రజల మధ్యలో ఈ మెగాప్రైజ్ ఒక చర్చావిషయమైంది. ఒకే ఒక ప్రైజ్ ఇవ్వడం బాగోలేదని, రెండో ప్రైజ్, మూడో ప్రైజ్, కూడా ఇస్తే బాగుంటుందని కొంతమంది అభిప్రాయపడ్డారు. జుట్టు కత్తిరించుకునేవాళ్ళకి ప్రత్యేకంగా, గడ్డం గీయించుకునే వాళ్ళకి ప్రత్యేకంగా, బహుమతులు ప్రకటించాలని కొంతమంది అనుకున్నారు.

ఎవరికి ఏ విధమైన అభిప్రాయాలున్నప్పటికీ, మన రోమశత్రురావులో మాత్రం ఎలాంటిచలనం రావటానికి వీలేదు. స్వంత అభిప్రాయాలకి ఫెవికాల్వేసి అతికించినట్టు దృఢంగా నిలబడే వ్యక్తి అతను. తన క్షౌరశాల బయట గోడమీద చేత్తో రాసిన ప్రకటన ఒకటి అంటించిపెట్టాడు. అంతే, అలా కాకుండా, మూడు భాషల్లో ఉన్న డెక్కన్ క్రానికల్, ఈనాడు, సియానత్ లాంటి వార్తాపత్రికల్లో ప్రకటనలేమీ ఇవ్వలేదు. అలా ఇచ్చే అర్థిక స్తోమత అతనికి లేదనే వాస్తవం, అతని భార్యకే కాక, పక్కింటివాళ్ళకు కూడా తెలుసు. ఆ షాపు కిటికీ దగ్గర ఒక పెద్దనోటీసు రాయడం, ప్రజల్లో ఒక సంచలనం సృష్టించిందంటే దాని అర్థం కేశసంహారరావు ఉద్దేశ్యం ఫలించిందనేకదా!

ఏదేమయినప్పటికీ, ఒక కుర్చీ ఒక అద్దం ఉన్న ఆ షాపులో రెండు మూడు కుర్చీలు అద్దాలూ వచ్చి చేరాయి. నాలుగోది అమర్చాలని ఉన్నావం చేయాలి? షాపులో స్థలం సరిపోదే. మారుతీ బంపర్ ప్రైజు ప్రకటించకముందు, ఏకలభ్యుడుగా ఆ షాపులో ఎక్కువ సేపు ఈగలుతోలుకుంటూ, వెంట్రుకలులెక్కబెట్టుకుంటూ, గడుపుతుండే ఆ బార్బర్ షాపు

వాడికి ఆశ్చర్యమేసింది. “మూడు కుర్చీలు, నలుగురు పనివాళ్ళు ఇక్కడ పనిచేస్తున్నా, కస్తమర్లు మాత్రం క్యూలో నిలబడాల్సివస్తుందే” అని. ఒక్కొక్క నెల గడుస్తున్న కొద్దీ, అతని ఇంట్లో సుఖైశ్వర్యాలు వృద్ధిచెందుతూ వచ్చాయి.

ఆరు నెలల తర్వాత, మారుతీ బంపర్ ప్రైజ్ లాటరీ తీసేరోజు దగ్గరపడే సమయానికి, పాత ప్రకటన మీద మరో కొత్త ప్రకటన అంటించబడి..... “ప్రజల కోరిక మీద లాటరీ తేది మార్చి పదిహేనవ తేదీ వరకూ పొడిగించబడింది.” జనవరి పదిహేనున తీయాల్సిన లాటరీ, మార్చి పదిహేనుకు వాయిగా వేయడం చూసి ప్రజలకు ఆశ్చర్యమేమి కలగలేదు. అలా వాయిదా వేయమని ఎవరో వత్తిడి చేసి ఉంటారని ప్రజల్లో కొంతమంది నమ్మారు కూడా. కానీ, మార్చి పదిహేనో తారీఖు వచ్చేసరికి, మరో మూడు నెలలు పొడిగించడం చాలా మందికి రుచించలేదు. కొంతమంది బార్బర్షాపు యజమానితో చిన్న స్థాయి వాగ్యుద్ధాలు చేయడం కూడా జరిగింది. “మీరొక్కళ్ళే కాదు, ఇక్కడ జుట్టు కత్తిరించుకునేది. మీ దగ్గర మహా అయితే తొమ్మిది కూపన్లు ఉంటాయి. అటువంటి వాళ్ళకు ఇంకా రెండో, మూడో కూడా సంపాదించాలని ఉంటుంది. వాళ్ళకోరికని కూడా నేను పరిగణించాలి కదా!”

“నీ ఎత్తులు మా ముందు సాగవు. నీ కుయుక్తులు ఎవరికీ అర్థం కావనుకున్నావా? ఈ తొమ్మిది నెలల కాలంలో నువ్వెంతో సంపాదించి ఉంటావు. కనీసం ఇప్పుడైనా నీ దొంగాటలు ఆపేస్తే మంచిది.”

“నాపని ఆపేయాల్సిన అవసరం ఏముంది సార్? ఎవరినీ సతాయించకుండా నా పని నేను చేసుకుంటున్నాను. చేసేపనికి నేను కూలీ తీసుకుంటున్నాను. ఎవరికీ, ఎటువంటి నష్టం కలిగించడం లేదు. ఇహపోతే, లాటరీ విషయం మంటారా? అది నేను తీసినా, తీయకపోయినా. నన్ను అనే వాళ్ళెవరూ లేరు. లాటరీ పేరు చెప్పి, ఇంతవరకూ ఎవరి దగ్గర్నుంచి ఒక్క రూపాయి కూడా వసూలు చేయలేదు. దాని గురించి రేట్లు కూడా ఏ మాత్రం పెంచలేదు.”

ఇలాంటి వాగ్యుద్ధాలు ఎన్ని జరిగినా కానీ, జన్మతః మంగలి కాని రోమశత్రురావు ముందు మహామహులైనా తలవంచక తప్పదు కానీ, అతనికి మాత్రం ఎవరిముందూ తలవంచాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడలేదు.

ఏమిటి? అతను మంగలిగా పుట్టలేదా?

అతని తల్లితండ్రులు ఆ వృత్తిని ఎప్పుడూ చేపట్టలేదు. అతని తల్లివైపు గానీ, తండ్రివైపుగాని, పూర్వీకులెవరూ అటువంటిపని చేయలేదు. అలాంటప్పుడు, ఇతను మాత్రం ఆ వృత్తిలో ఎలా ప్రవేశించాడు.

మెట్రీక్యులేషన్ పరీక్ష కంపార్ట్మెంటల్గా రాసినా కూడా, విజయశ్రీ చేత వరించబడటంలో అపజయం పొందిన రోమశత్రురావు డ్రైవింగ్ నేర్చుకుని, లైసెన్స్ కూడా సంపాదించుకున్నాడు. డాక్టర్లకు మనుషుల్ని చంపడానికి లైసెన్స్ ఉందని కొంతమంది అంటారు. కానీ డ్రైవర్లకు అలాంటి లైసెన్స్ ఏమీ లేదు. ఆ విషయాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకున్న రోమశత్రురావు ఏ ఒక్కర్ని కూడా తన బండి కిందకి రానియ్యలేదు.

పదేళ్ళ వయసు నుండి, కండిషన్ అంత బాగాలేని కారుని.... ధర్మారెడ్డిగారిది.... రోమశత్రురావు నడుపుతుండగా....

ఒకరోజు, ముందు గుర్రాన్ని పైన గడ్డిని నడుపుకువెళ్తున్న బండికి, అకస్మిక దిశాభ్రంశం కలిగినట్టు చూసిన రోమశత్రు ఎంతో చాకచక్యంతో బ్రేకు వేసి, స్టీరింగ్ని తిప్పి, కారు ఆపగలిగాడు కానీ, “హమేషాడర్” అని వర్ణింపబడే ఆ యాంత్రిక వాహనం, నిశ్చలావస్థకి రావడం, ఆ గుఱ్ఱపు బండి చక్రాన్ని ఢీకొట్టిన తరువాతే జరిగింది. గుఱ్ఱపు బండివాడు, బండి దిగివచ్చి, రోమశత్రురావుకు పులిసిన తిట్లతో సన్మానం చేయగా, గాడిద చుట్టమైన ఆ చిన్నగుర్రం, “తప్పు నాదే కదా” అనే గిట్టి ఫీలింగ్తో తల కిందకి దించి నోరు తెరిచి ఒక మందబుద్ధినవ్వు ప్రసారం చేస్తూ నిలబడింది.

కారు వెనుకడోరు నుంచి దిగిన ధర్మారెడ్డిని చూసిన “నాకూ, నాగుర్రానికీ అదృష్టవ శాస్త్రా పెద్ద ప్రమాదమేమీ కలగలేదు. ఇక ముందెప్పుడూ కళ్ళు మూసుకుని కారునడప వద్దు అనే హెచ్చరికని అతని మీద గిరాబేసే, గడుసు తనంగా ఆ బండివాడు అక్కడి నుంచి సత్వరం నిష్క్రమించాడు.

కారుకు మాత్రం బాడీపెయింట్లో కొద్దిగా గీతలు పడ్డాయి. దాని గురించి ధర్మారెడ్డికి రోషం రాలేదు. ఎందుకంటే, ఆపదేళ్ళ పడుచుకారుకి గీతలూ, రేఖలూ రావడం కొత్త కాదు. అయినప్పటికీ, ఒక కారు యజమాని కర్తవ్యపాలనా పరంగా, అతను డ్రైవర్ని ఛడామడా దులిపేసాడు.

ఇంచుమించు ఇలాంటి మరొక యాక్సిడెంటే సంభవించినప్పుడు,.. అదీ మరో పదిరోజుల్లో... ధర్మారెడ్డి ధర్మదోషం మళ్ళీ ప్రకటితమైంది.

అది జరిగి వారమైనా కాలేదు..... ఆ కారు తనముందు ఒక చిన్నసైజు కూచిపూడి నృత్యం చేసినసైకిల్ని గుద్ది కిందకి పడేసింది. సైకిల్వాడికి పెద్ద దెబ్బలేమీ తగలేదు. సైకిల్కి కూడా అంత నష్టమేమీ కలగలేదు. ధర్మారెడ్డి, అతనికి వందరూపాయలిచ్చి అంతటితో సద్దుబాటుచేశాడు. తరువాత అతను డ్రైవరువైపు తన చూపుని మళ్ళించారు.

ఏరా! నువ్వు ఒక డ్రైవరువేనా? నీకు డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ ఎవరిచ్చారు? ఇక నువ్వు బండి తోలద్దు. ప్రతిరోజూ ఇలా నాకు క్షవరం చేసేబదులు నువ్వే స్వంతంగా ఒక మంగలి షాపు పెట్టుకోకూడదా?... అలా ముందుకుసాగింది. అతని ధర్మోపదేశం.

ఆ కర్మోపదేశాన్ని తు.చ.తప్పకుండా స్వీకరిస్తూ. రోమశత్రురావు ఆ రోజు సాయంత్రమే తన సారథ్య విధులకు స్వస్తి చెప్పడం జరిగింది. మరో కొద్ది రోజుల్లోనే, ఎవరి అభిప్రాయం కనుక్కోకుండానే, సారథి బార్బర్ సెలూన్ అనే ఒక సంస్థని ప్రారంభించాడు. ఒక కుర్చీ, ఒక అద్దం, ఒక బార్బర్ అనే చిన్నస్థాయిలో మొదలు పెట్టి ఆరునెలల లోపలే, రెండు కుర్చీలు, రెండు అద్దాలు, ఇద్దరు బార్బర్లు అనే రెండు వందల శాతం వృద్ధిచేయడానికి కావలసిన ఆర్థిక స్తోమత అతని కరగతమైనా, వీటన్నింటినీ చేయకుండా ఉన్న ఒక బార్బర్ని కూడా పంపించేశాడు. ఆ ఆరునెలల సమయంలో చిన్న పిల్లలకు జుట్టు కత్తిరించడం, పేదవాళ్ళకి గడ్డం గీయటం ప్రాక్టీసు చేసి కావాల్సినంత అత్యవిశ్వాసం సంపాదించిన అతనికి, తనచేతుల సామర్థ్యం గురించి శంకించే అవసరం ఎప్పుడూ రాలేదు.

ఆ విధంగా, ఎటువంటి అలజడులు లేకుండా, హాయిగా జీవితాన్ని గడుపుతున్నప్పుడు, అతని మస్తిష్కంలో మారుతీ బంపర్ ప్రైజ్ అనే ఆలోచన మెరుపులా మెరిసింది.

మారుతీ బంపర్ ప్రైజ్ స్కీమ్ మొదలుపెట్టిన పన్నెండు నెలల తర్వాత ఒక సుప్రభాతంలో

ఆ లాటరీ కార్యక్రమం జరిగింది. ఒకే ఒక ప్రైజ్ కు నంబరు తీసే ఆ శుభ సమయానికి సాక్షులుగా వందలాదిమంది వచ్చుంటారు. ఆ ఏరియా సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ మస్టీలో వచ్చాడు. ఎందుకంటే, మస్టీలో వచ్చిపైసా ఇవ్వకుండా జుట్టు కత్తిరించుకోవడం, గడ్డం గీయించుకోవడం ఎనిమిది పదిసార్లు చేయించుకున్న ఆ మహనీయుడు, ఆచేయించుకున్న పనులకి కూపన్న మాత్రం తీసుకున్నాడు. అదృష్టదేవత అతని వైపు చూసి ఉలిక్కిపడి, ఒక చిరునవ్వు నవ్వితే, అతనికి వచ్చేదేమిటి?... క్రీగా ఒక మారుతీకారే కదా! కానీ, లాటరీలో వచ్చిన నెంబర్ కి అతని కూపన్న నంబర్లతో ఎటువంటి దగ్గర సంబంధమూ కనిపించలేదు. నిన్ను తర్వాత చూసుకుంటానా అనే అర్థన్నిచ్చే చూపు. ఆ రోమశత్రు మీద పారేసి, ఆ

పోలీసాఫీసరు, ఎబౌటర్న్ కొట్టి, లెఫ్టరైట్ చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఆ బెదిరింపుకు జడిసిపోయినట్టు అభినయిస్తూ రోమశత్రు, అయ్యా! డ్రా తీసేది నేను కాదు. ఈ మాజీ ఎమ్మెల్యే గారు మీకుకూడా తెలుసు. ఆయన మనసులో ఏనంబరు తీయాలని ఉన్నా, ఈ లాటరీ సిస్టమ్ అలా వీల్లేదు అన్నట్టు రెండు చేతులూ కలిపి ఎంతో కిందకి వంగి వినయంగా దణ్ణం పెట్టాడు.

ఆ లాటరీ తిలకించడానికి వచ్చిన ప్రజలకి, బంపర్ ప్రైజ్ అయిన మారుతీకారుని చూడాలనే కుతూహలం ఉండేది. వారి ప్రశ్నాస్రావులు తన శరీరాన్ని తాకి, ఒకచిన్న గాయమైన చెయ్యనివ్వకుండా, మహాభారత్ అనేటీవి సీరియల్లో అర్జునుడు తప్పించుకోవడానికి అటూ ఇటూ కదిలినట్టు, మనహీరో కూడా ఎంతో యుక్తిపూర్వకంగా తనకు తాను రక్షించుకున్నాడు.

మర్నాటి ఉదయం పదిగంటలకి ప్రైజ్ టిక్కెటితో పట్టలేని ఆనందంతో మల్లేశ్వరరావు ఉన్నాడగ్రస్తమైన ఒక పెనుగాలిలా ఆ బార్బర్షాపు లోకి రావడం, రాగానే తన గతి వేగతను ఒక సడన్ బ్రేకు వేసినట్లు ఆపటం, అక్కడున్న వాళ్ళకు విస్మయాన్ని కలగజేసింది. తన అమితానందాన్ని అదుపులో పెట్టలేకపోవడంవల్లా, పరుగెత్తి రావడం వల్లా ఊపిరి క్రమాతీతంగా పెరగడం వల్లా అతని గుండెదడ సూపర్సోనిక్ వేగతకు చేరుకుంది. బార్బర్ షాపు యజమానిని చూడగానే, బార్బరా కార్డ్లాండ్గానీ, బార్బరా స్ట్రీసెండ్ని గానీ, చూసిన అనుభూతి అతనికి కలిగింది. అరబ్దేశాల్లో ప్రెసిడెంట్లుగానీ, ప్రధానమంత్రులు గానీ, అదే హోదాలో ఉన్న అతిథులకి స్వాగతం చేప్పేటప్పుడు, పట్టు వదలకుండా ఎక్కువసేపు కరచాలనం చేస్తున్నట్టు, ఈ మల్లేశ్వరరావు రోమశత్రురావుని మలేరియారోగిలా మార్చాడు. ఏంచెప్పాలో, ఏం అడగాలో అర్థంకాక, ఆ అదృష్టజాతకుడు, మాటపెగలకుండా కాస్సేపు అలా ఉండిపోయాడు. చివరికి ఎలాగో.

“ఏమిటి సార్! మీ కారుని మీకన్నా ముందే ఇక్కడికి పంపించేశారా?” అని షాపువాడి ఎదురుప్రశ్న.

నాకు కారేమిలేదు. నేనడుగుతున్నది ఈ లాటరీలో వచ్చిన కారు గురించి.”

“మీరు కాస్త ఇటు రండి, “అంటూ రోమశత్రు, మల్లేశ్వరరావు చేయి పట్టుకుని బయటకు తీసుకువెళ్ళి, కిటికీ ప్రక్క ఉన్న ప్రకటనని చూపిస్తూ, “చూడండి సార్! ఇది కాస్త శ్రద్ధగా చదవండి” అని అతివినయంగా అభ్యర్థించాడు. మల్లేశ్వర్ దానిలోని ప్రతి అక్షరాన్ని శ్రద్ధగా చదివాడు. లాటరీలో గెలిచినవారికి ఒక మారుతీ బంపర్ప్రైజు వస్తుందనే విషయం దానిలో స్పష్టంగా రాసుంది.

“అవునవును, ఈ మారుతీకారు గురించే నేను చెబుతున్నాను.” అని మల్లేశ్వర్ ద్విగుణీకృతమైన ఆశాభావం ఒకబోశాడు.

ఆషాపు యజమాని పెదవులుపై పెదవి మీద పూరిపాక లాంటి గడ్డిమీసాలు కలిసి ఒక కుట్ర పన్నినట్టు దాదాపు వేళాకోళపు నవ్వుతాలూకూ సూచన పతాకం ఎగరేశాయి. “మీకు రావలసిన వస్తువు లోపల జాగ్రత్తగా ఉంచాను.” అని చెప్పతూ రోమశత్రురావు లోనికి వెళుతుంటే, పదోక్లాసు పబ్లిక్ పరీక్ష బాగా రాయని విద్యార్థి పరీక్షా పలితాలు వెలువడే లోపల, రహస్యంగా తెలుసుకునేందుకు ఒక అధికారిని ఉబలాటంగా కలుసుకోడానికి వెళ్ళినట్టు, మల్లేశ్వర్ ఒక రాపిడ్ స్పీడ్ లో అతన్ని అనుసరించాడు. ఎంతో జాగ్రత్తగా ప్యాక్ చేసిన ఒక వస్తువును రోమశత్రురావు మల్లేశ్వర్ కి అందించేటపుడు, షాపులో జుట్టు కత్తిరించుకోవడానికి వచ్చిన నలుగురైదుగురు ఎంతో కుతూహలంగా చూస్తుండగా, జుట్టు కత్తిరించేవాళ్ళు మాత్రం వమనంలా వస్తున్న నవ్వునాపుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

“ఏమిటి? ఇదేమిటి? అని మల్లేశ్వర్ అదిరిపాటుతో అడిగాడు.

“అర్థం కాలేదాసార్! మారుతీ కారు తాలూకూ బంపర్, దీన్నే ప్రైజుగా ఇస్తామని ఆ ప్రకటనలో రాయబడింది.”

పాతగుడ్డపీలికలా సర్వాంగాలూ వేలాడిపోతూ, అతను కుప్పకూలిపోయాడు. గోడకి చెయ్యి ఆనించి, ఇరవై శాతం వరకూ అతను నిలదొక్కుకుని భీకరంగా ఆరిచాడు. “ఓరి పాపాత్ముడా! అయితే నువ్వు జనాలని మోసం చేస్తున్నావా? అని అడుగుతూ తన పిచ్చి కోపాన్ని అణచుకోవడం వీలుగాక రోమశత్రురావువైపు రెండడుగులు వేయగా, అక్కడ పనిచేస్తున్న మంగలులిద్దరూ ఒకక్షణం తమ పనులు ఆపేసి, మల్లేశ్వర్ వైపు రెండడుగులు వేశారు. వాళ్ళల్లో ఒకడిచేతిలో కత్తెర, మరొకడి చేతిలో కత్తి ఉండటం గమనించి ముందుకు వేసిన అడుగులు వేసినట్టే వెనక్కి తీసుకున్నాడు. చేతిలో ఉన్న బంపర్ ని కిందకి పారేసి, నిన్ను ఇంతటితో వదిలేస్తాననుకున్నావా? తిన్నగా నేనిప్పుడు ఫోలీస్ స్టేషన్ కే వెళుతున్నాను. ఇదొక కూష్మాండపట్టణమని అనుకుంటున్నావా? కోర్టుల చుట్టూ తిరిగిన నాడు నీకు అర్థమవుతుంది.

“కోర్టు అయ్యలకు కూడా జుట్టు పెరుగుతుంది. వాళ్ళకి కూడా క్షవరం చేయడానికి నేను సిద్ధమే. అని ఎటువంటి చలనం లేకుండా షాపు యజమాని చెప్పడం విని కత్తిరిస్తున్న

వాడుపెద్దగా నవ్వేసరికి, కస్తమర్ జుట్టు మరికాస్త ఎక్కువ కత్తిరింపబడింది. దాన్ని సరిచేసుకోవడానికి, చుట్టుపక్కల ఉన్న జుట్టు ఇంకాస్త కత్తిరించాల్సి వస్తుంది. కానీ ఆ కస్తమర్కి మాత్రం, ఇది తెలియలేదేమో! చేతిలో కత్తి ఉన్న మంగలి ఇదెలా నవ్వకపోవడం, ఆ కత్తికిందనున్న మెడ అదృష్టమేనేమో!

ఓసార్లు ! మీరు మీ ఇష్టమొచ్చిన చోటుకు పోయి కంప్లైంటు ఇచ్చుకోండి. కావాలంటే సుప్రీంకోర్టు వరకూ వెళ్ళండి. అయితే, ఒక్కమాట. మేమిక్కడ చేస్తున్నానికి మామూలుగా తీసుకునే రేటు మించి ఒక్కపైసా కూడా ఎక్కువ వసూలు చేయలేదు. ప్రకటనలో చెప్పినట్లు మీకు రావాల్సిన మారుతీ బంపర్ ప్రైజు మీకు ఇచ్చేసాను. దాని ఖరీదు ఎంతుంటుందో మీకు తెలుసా? ఒక్కపైసా కూడా ఖర్చుపెట్టకుండా మీకు ఇంతపెద్ద బహుమతి ఊరికేదొరికుతున్నప్పుడు మీరు సంతోషించాలి. జీవితాంతం నేను మంగలి పనిచేస్తున్నా కూడా, ఒక మారుతీ కారు కొనడం నావల్ల కాదు. చివరగా ఒక ప్రశ్న మిమ్మల్ని అడగాలి, మీ ఉద్దేశ్యమేమిటి? నాకే మీరు క్షవరం చేయాలను కుంటున్నారా?”